

de er. Da en af de ting, som 10. klasserne og efterskolerne har lagt meget vægt på, var, at de fik lov til at beholde 10.-klasses-prøverne, kan ordføreren så forklare mig, hvordan det kan være, at efterskolerne, som dog hører til de frie skoler, så stærkt ønsker og lægger så stærk vægt på over for Folketingets partier, at 10.-klasses-prøven bliver opretholdt?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det kunne jeg sikkert godt forklare, men spørgsmålet er, om min forklaring på det er så interessant set i forhold til, hvad der sådan set er min tilgang til det her. Jeg synes nemlig, at efterskolerne skal have den frihed, at de har mulighed for at bevare sådan en prøve, hvis det er det, de ønsker, nøjagtig ligesom jeg ønsker, at andre frie skoler skal have frihed til ikke at have den slags prøver, hvis det er det, de ønsker.

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Så tror jeg, at ordføreren og jeg er lige ved at være enige. Her i lovforslaget er det nemlig sådan, at man på de frie skoler kan vælge, om man vil afholde de prøver, eller om man vil afholde sine egne prøver, eller om man helt vil afstå fra at afholde prøver. Det må da vist være udtryk for den totale frihed, så vidt jeg kan høre.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Så er der bare den tilføjelse, man er nødt til at gøre, at hvis man forsøger at udnytte denne totale frihed, så har regeringspartierne og Dansk Folkeparti besluttet sig for, at man så også har fortjent at få et ekstra tilsyn, og at de elever, der vil fortsætte i gymnasiet, har fortjent at få en ekstra eksamen. Så efter at man har gjort det på den måde, at man pålægger de her skoler en ekstra byrde, så kan man sige, at vi har givet dem den totale frihed.

Jeg vil sige, at man har bevaret en mulighed for, at mennesker, som virkelig vil slås for det her, stadig kan bevare en frihed. Det er mere sympatisk, end jeg er sikker på, at enkelte partier her i Folketinget kunne ønske det skulle være, så Venstre har måske alligevel fået lidt i forhandlingerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Første behandling af lovforslag nr. L 181: Forslag til lov om ændring af lov om uddannelsen til studentereksamen (stx) (gymnasieloven) og af lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx). (Ændring af grundforløbet i de treårige uddannelser).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 29/3 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 17.45

Forhandling

Ellen Trane Nørby (V):

Gymnasiereformen har jo fået mange skældsord med på vejen i sin første korte levetid. Nogle ønskede endda at skrotte reformen, før den overhovedet var kommet i gang. Meget af kritikken har sådan set været uberettiget og har mere skyldtes en frustration over ting, der ændrer sig, end at det reelt set var indholdet, det var galt med. Heldigvis er tonen da også blevet langt mere forsonlig og konstruktiv.

Men det er også helt åbenlyst, at der med enhver stor reform følger nogle indkøringsproblemer, og at der meget ofte også er behov for justeringer. Det var på den baggrund, at undervisningsministeren i april 2005 nedsatte en følgegruppe til at overvåge gymnasiereformen. Følgegruppen afleverede i efteråret sin første rapport og her lidt senere sin anden rapport, og i den anden rapport blev det bl.a. konkluderet, at der på visse skoler er for meget trængsel i grundforløbet.

På baggrund af de konstruktive drøftelser, vi så har haft i den brede forligskreds bag gymnasiereformen, hvor der har været opbakning til en

række af justeringerne, kan Venstre fuldstændig støtte de forslag, der præsenteres i L 181.

Det er selvfølgelig ikke alle skoler, der har oplevet de samme problemer, så derfor lægger L 181 også op til, at skolerne i fremtiden får større frihed til at disponere over grundforløbet.

Den større frihed til den enkelte skole sikrer, at de skoler, der har behov for at disponere anderledes over grundforløbet, kan gøre det, mens de skoler, som egentlig ønsker at fortsætte den nuværende ordening, også kan gøre det.

Hvor er det så, trængslen og de her problemer har ligget? Det har bl.a. handlet om, at det fra nogles side er blevet fremført, at der er for mange enkeltfag, at eleverne i løbet af grundforløbet stifter bekendtskab med ni fag, og at det sådan set konkret kan virke som mange fag og være uhensigtsmæssigt både for elever, lærere og skoleledere.

Der har også været lagt op til, at der har været for meget tværfagligt samarbejde, og så har der været lagt op til, og noget af kritikken er gået på, at eleverne har mødt for mange lærere i forbindelse med deres grundforløb på gymnasiet.

Fra Venstres side oplever vi L 181 og de justeringer, der er, som små ændringer af en ellers god gymnasiereform. Det er ændringer, som giver de enkelte skoler mere frihed og mulighed for selv at indfri den målsætning, der var med gymnasiereformen, og derfor hilser vi lovforslaget velkommen. Vi kan selvfølgelig også, heldigvis kan man sige, konstatere, at forslaget nyder bred opbakning i de høringssvar, der er givet.

Der er altså hverken tale om at indskrænke skolernes dispositionsret eller forringe det faglige niveau, tværtimod drejer alle ændringsforslagene sig om at skabe mere frihed og give skolerne bedre mulighed for at opnå målsætningen med gymnasiereformen. Derfor bakker vi fra Venstres side fuldt op om L 181.

Formanden:

Tak til fru Ellen Trane Nørby, og så er det hr. Bjarne Laustsen som ordfører.

Bjarne Laustsen (S):

Vores ordfører, hr. Carsten Hansen, skulle have holdt den her ordførertale, men på grund af lykkelige omstændigheder for ham og mange andre kan han jo ikke være til stede, fordi han er blevet udnævnt som ny gruppeformand i dag, og så skal jeg på Socialdemokratiets vegne fremføre følgende:

Vi har som Socialdemokrater og som forligsparti bag gymnasiereformen været inddraget i forhandlingerne om ændringer af grundforløbet, og vi kan støtte de foreslåede ændringer, der i øvrigt har været bred opbakning til, jf. høringssvarene.

Der er fire punkter, jeg vil nævne:

Kravet om, at mindst 20 pct. af uddannelsesstunden i grundforløbet og mindst 10 pct. af tiden i studieretningsforløbet skal anvendes til almen studieforberedelse, bortfalder. I stedet fastsættes en samlet procentsats på 10 pct. for hele forløbet i den almene studieforberedelse op til studentereksamen, herunder at mindst en tredjedel af uddannelsesstunden til almen studieforberedelse skal være gennemført ved udgangen af 1. g.

Gymnasierne kan nu selv beslutte, at undervisning i et eller flere af de obligatoriske fag dansk, engelsk, historie og idræt, som eleverne i dag har i samtlige 3 år, først begynder samtidig med studieretningsforløbet.

Hhx og htx må nu selv beslutte, om der fra grundforløbets start skal påbegyndes undervisning i yderligere et eller flere fag, samt at skolerne får frihed til at udstrække studieområdets første del i op til 1 år, dvs. ud over grundforløbets længde.

Endelig har ministeren tilkendegivet, at bekendtgørelsen nu vil blive ændret, så det såkaldte parallelitetsproblem løses, dvs. at det bliver muligt at afslutte studieretningsfag på C- eller B-niveau efter 2 år af uddannelsen. Den eneste undtagelse er faget engelsk, hvor det fastholdes, at faget engelsk-B skal afsluttes ved udgangen af 3. g.

Kl. 17.50

Formanden:

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Og så er det hr. Martin Henriksen som ordfører.

Martin Henriksen (DF):

En lappeløsning på et fejlkonstrueret hus er selvfølgelig bedre end at lade stå til og risikere, at huset falder sammen.

Almen studieforberedelse har fyldt meget i gymnasieelevernes første halve års grundforløb. Det har skabt en opsplittet og forvirrende skolehverdag for eleverne. Tværfagligt projektsamarbejde mellem fag, der ikke har naturlige samarbejdsflader, har desuden ofte givet eleverne et meget beskedent fagligt udbytte. Det er mit indtryk efter samtaler med bl.a. gymnasieelever og -lærere, der forholder sig langt mere konkret og

mindre teoretisk til undervisning, end vi ofte gør herinde i Folketinget.

Derfor er det selvfølgelig en forbedring at reducere den almene studieforbereelse i grundforløbet fra 20 pct. af undervisningstiden til 10 pct. Dette er for Dansk Folkeparti den væsentligste forbedring, der vil give tiltrængt plads og flere timer til den almindelige undervisning i fagene – en undervisning, der altså i grundforløbet har været trængt af konstant at skulle afgive timer til almen studieforbereelse og de nye kunstige fag almen sprogforståelse og naturvidenskabeligt grundforløb.

Anders Fogh Rasmussen sagde i 1990'erne under den tidligere regering, at pengene fossede ud af statskassen. I dag kunne man fristes til at have et citat, der lyder noget lignende, men det er bare undervisningstimerne, der fosser ud af fagene. Før reformen underviste lærerne f.eks. i sprogfagene tysk, fransk, engelsk og spansk i 4 timer om ugen. Efter reformen har eleverne i grundforløbet, altså i det første halve år, i gennemsnit deres valgte sprogfag i 2 timer om ugen. Dertil kommer en væsentlig reduktion af det skriftlige arbejde i næsten alle fag, og samlet set afleverer eleverne 20 pct. færre opgaver. Jeg kan godt forstå, hvorfor mange af de elever og lærere, som jeg har talt med, har haft svært ved at se det som en forbedring.

Så er der forslaget om, at dansk, engelsk, historie og idræt skal kunne vente med at indgå med den egentlige faglige undervisning til efter, at det første halve års grundforløb er overstået. På den ene side kan man sige, at disse fag dermed får nogle mere sammenhængende forløb efter jul med nogle flere timer på det ugentlige skoleskema; på den anden side er det svært at se det som den store forbedring, at eleverne ikke har de pågældende fag i det første halve år. Når man fjerner dansk, historie og engelsk fra grundforløbet, synliggør og tydeliggør man selvfølgelig for alle, hvordan gymnasireformen har givet disse fag langt færre timer til den almindelige undervisning.

Følgegruppens forslag tydeliggør, at reformen, må vi erkende, er skruet forkert sammen, og det synes jeg alle forligspartierne må tage på sig, og jeg skal da også erkende, at Dansk Folkeparti i dag ville have gjort det anderledes – set i bagklogskabens altid klare lys.

Det tredje element i ændringsforslaget kan jeg dog uforbeholdt tilslutte mig. Det drejer sig om, at evalueringen af den almene studiefor-

beredelse kan finde sted ved slutningen af 1. g. Det er et fornuftigt forslag.

Alt i alt er der tale om små justeringer og forbedringer. Det er mit håb, at disse justeringer og forbedringer om nogle år vil kunne afløses af en mere omfattende ændring af den fejlkonstruktion, som gymnasireformen har vist sig at være.

Det er mit håb, at undervisningsministeren, som desværre ikke har mulighed for at være til stede i dag, men så kan jeg jo sige det til viden- skabsministeren, og regeringen vil være åben over for en diskussion af en uddannelsespolitik, som vil sætte kundskaber og almen dannelse i højsædet. I folkeskoleforliget har vi prioriteret de kulturbærende fag. Den logik håber jeg med tiden kan blive overført til gymnasieskolen.

Med disse bemærkninger kan Dansk Folkeparti støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Må jeg forstå det sådan, at Dansk Folkeparti trækker sig ud af forligskredsens omkring gymnasireformen?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nej, sådan kan man ikke forstå det. Det, man kan forstå det som om, er, at jeg synes, at med de problemer, som gymnasireformen har vist sig at medføre i gymnasieskolen, må man sige, at så er det rimeligt, at man fra Folketingets talerstol udtaler betænkelighed omkring de problemer. Men det skal ikke tages som udtryk for, at vi træder ud af forligskredsen. Det skal det ikke.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Betyder det, at vi så er i en af de sædvanlige situationer, hvor Dansk Folkeparti springer op som en løve og falder ned som et lam: Masser af kritik, stor ståhej, det hele er galt, alt bør laves om, men når det kommer til stykket så ikke noget alligevel? Eller er det her noget, som Dansk Folkeparti vil følge op på? Det er jo en kendt sag, at hvis det er vigtigt for Dansk Folkeparti, så ved man nok at sætte trumf på og få lavet det om, uanset hvem der så måtte være forligspartier.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg mener ikke, at den beskrivelse, som fru Margrethe Vestager giver med lammet og løven, er

specielt karakteristisk for Dansk Folkeparti. Jeg ved godt, at man selvfølgelig bruger det i den politiske retorik.

Tidligere i dag behandlede vi et lovforslag om børnemiljøvurderinger, hvor vi så den samlede opposition puste sig op og sige, at det da var et dårligt lovforslag, og det kunne man ikke rigtig bruge til noget. Der pustede man sig vel også op som en løve, og jeg er sikker på, at når vi kommer til tredjebehandlingen af det lovforslag, vil et enigt Folketing stemme for.

Kl. 17.55

Jeg synes bare, at det er rimeligt, at vi, når vi – også som forligsparti – får at vide af folk udefra, der beskæftiger sig med det her i hverdagen, at det ikke fungerer, og når vi lytter til følgegruppens forslag og så gennemfører det her, og det er trods alt forbedringer og justeringer, der er tale om, så selvfølgelig også giver udtryk for, at vi har nogle betænkeligheder ved det. Hvis vi havde haft den viden, vi har i dag, dengang vi lavede gymnasireformen, så ville Dansk Folkeparti have gjort det anderledes. Det er det, jeg siger.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes nu, at hr. Martin Henriksens beskrivelse af, hvad det er, Dansk Folkeparti vil med det her forlig, er ganske utydelig, for i talen lød det faktisk, som om hr. Martin Henriksen trak sig ud af forliget og havde sådan en smoking gun og ventede på, når undervisningsministeren var parat, at lave et forlig, en ny gymnasireform, som får gymnasiet til at ligne gymnasiet i 1950'erne eller noget i den stil, kunne jeg forestille mig:

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er rimeligt, at man sender et signal om, at man synes, at man må konstatere, at det, som vi har gennemført i fællesskab, ikke fungerer godt nok. Jeg synes også, det er rimeligt, at man sender nogle signaler om, at hvis der nogle, som er interesserede i, at man kunne tilrettelægge det på en anden måde, så er man interesseret i det, og det er det, der ligger i den begrundelse. Men det er jo ikke ensbetydende med, at man bryder forliget i den henseende.

Nu gennemfører vi de forslag, som følgegruppen er kommet med, og det anser vi for at være forbedringer, for vi vil selvfølgelig gerne være med til at foretage nogle forbedringer.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes i hvert fald, at det er en underlig måde hr. Martin Henriksen sender signaler på.

Hr. Martin Henriksen sagde: Nu lader vi et par år gå, og så tager vi fat, så får vi rettet op på denne skandale, er det vel nærmest. Det er ikke en måde at behandle andre forligspartier på. Herinde i Folketinget overholder vi forligene i det omfang, det overhovedet politisk kan lade sig gøre.

Den melding, hr. Martin Henriksen kom med, gik jo på, at vi så nu kunne sidde der og deltage i møder, prøve at lave det om, prøve at forbedre det, således at vi hele tiden forsøger at gøre den gymnasireform god. Skal vi så samtidig vide, at pludselig en dag så har hr. Martin Henriksen fundet ud af, hvordan det hele skal se ud. Så hiver han gulvtæppet væk, og så ryger der en minister, medmindre man gør, som hr. Martin Henriksen vil? Var det det, hr. Martin Henriksen sagde?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nej, det er det ikke.

Altså, jeg må bare fastholde, at jeg synes, at jeg har lov til som uddannelsesordfører for Dansk Folkeparti at ytre den kritik, som jeg mener er ganske relevant i forbindelse med gymnasireformen. Nu bliver man tit i andre sammenhænge kritiseret for, at man ikke lytter til, hvad folk, der har med det her at gøre i hverdagen, siger om det, som vi gennemfører herindefra, og jeg nævner så eksempler på, at jeg har hørt fra elever og fra lærere, at den gymnasireform efter deres overbevisning ikke fungerer specielt godt. Så synes jeg, det er rimeligt, at jeg faktisk giver udtryk for, at jeg deler deres opfattelse.

Men det er jo ikke ensbetydende med, at man så trækker sig ud af et forlig. Det er bare ensbetydende med, at man har nogle betænkeligheder, at man synes, der er nogle ting, der kan gøres bedre, og det skal man selvfølgelig udtale sig om og have nogle holdninger til som politisk parti. Det manglede da bare.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Kan hr. Martin Henriksen bekræfte, at rektorerne på hhx'erne og htx'erne og den brede gruppe af lærerforsamlingerne og eleverne på hhx'erne og htx'erne fra starten af har ytret sig om, at de egentlig har opfattet gymnasireformen som et

positivt fremskridt på så vel hhx'erne som htx'erne?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan bekræfte, at jeg også har hørt positive ting om gymnasiereformen, og det tager vi selvfølgelig også til efterretning.

Derfor synes jeg da, at når man lægger op til de her forbedringer, som netop giver mere frihed for de enkelte skoler, så er der også mulighed for, at de enkelte skoler kan tilrettelægge det, sådan som de ønsker at tilrettelægge det. Derfor trækker jeg jo sådan set ikke noget ned over hovedet på nogen. Jeg synes, og det har jeg da også forstået, at forligspartierne synes, heriblandt også Venstre, at man netop har lyttet til den kritik, der har været, og det er jo det, der er baggrunden for, at vi gennemfører det her.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg er helt enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at det er vigtigt at lytte, og at der også er blevet lyttet i den her sag, men hvis vi lytter i den anden retning, kan Dansk Folkepartis ordfører så ikke bekræfte, at meget af den kritik, der var af gymnasiereformen allerede før, den var trådt i kraft, har fortabt sig efterhånden, og at vi i forbindelse med de diskussioner, der var både i januar og februar måned faktisk oplevede, at kritikken var blevet nærmest positiv fra store dele af gymnasieverdenen, inklusive elevorganisationerne?

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det kunne jo også have noget at gøre med, at det lige pludselig blev så positivt at søge ind på de forskellige uddannelsesstilbud. De, der repræsenterer uddannelsesinstitutionerne, har naturligvis en interesse i ikke at fremstille deres uddannelsesinstitution som værende en, der tilbyder noget dårligt.

Men vi gør jo det her efter råd fra en følgegruppe. Alle i forligskredsen er enige om, at der har været behov for forbedringer og justeringer, det er Venstres selvfølgelig også enig i, og det er jo derfor, vi gør det, netop set i lyset af at det ikke har været godt nok. Det må vel stå ganske klart, at det ikke har været tilfældet.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører: Hvad har Dansk Folkeparti gjort, når man nu er så utilfreds med forliget? Ud over at stå og sige noget her i dag, hvad har man så underholdt forligskredsen med? Har man skrevet til forligskredsen, at man ønskede yderligere ændringer? Har man henvendt sig til ministeren om det? Det synes jeg man bør gøre som forligspartner, og jeg vil gerne høre, hvad Dansk Folkeparti rent faktisk har gjort.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu tror jeg ikke, det er normal kutyme, at man refererer fra et internt møde, men i forligskredsen nævnte vi faktisk, at efter den kritik, der har været fremsat, synes vi, at gymnasiereformen er skruet grundlæggende forkert sammen. Det sagde vi faktisk. Men vi fornemmede også meget hurtigt, at det, man ønskede i forligskredsen, var at gennemføre de justeringer og forbedringer, som følgegruppen har foreslået, og det tog vi naturligvis til efterretning i Dansk Folkeparti, i og med at vi er en del af forligskredsen. Det er jo sådan, at resultatet bliver det, som forligskredsen er blevet enig om i fællesskab.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er da en underlig måde at gøre det på. Hvis man er med i et forlig, er det jo en slags musketered, så er det én for alle og alle for én, og det vil sige, at hvis der skal ske nogle ændringer, skal man være enige om dem.

Man har altså ikke syntes, det var værd at orientere de andre forligspartier om, hvilke ændringer man syntes var nødvendige. Man står bare og puster sig op her i dag, hvor der ligger er lovforslag, som man har tilsluttet sig. Man kunne have valgt en anden model og sagt: Vi havde ønsket sådan og sådan og sådan, men vi har erkendt, at det, der ligger her, er det, vi kunne komme til enighed om. Men tilbage er jo kun at konstatere, at hvis det er det, Dansk Folkeparti står for, har man meldt sig selv ud af forligskredsen.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det er jo den socialdemokratiske fortolkning, og der kan selvfølgelig være nogen politisk interesse i at have den fortolkning.

Hvis jeg stod her og sagde, at vi melder os ud af forligskredsen, ville det selvfølgelig ikke være godt, men det er jo heller ikke det, jeg gør. Jeg står her som uddannelsesordfører for et politisk parti, og så må jeg naturligvis have ret til at ytre utilfredshed med noget, som vi selv har været med til at udforme. Jeg har naturligvis også lov til at sige, at set i bagklogskabens klare lys ville vi nok have gjort det anderledes, og det burde egentlig klæde de øvrige forligspartier, hvis de også erkendte det. At vi godkender følgegruppens forslag til forbedringer og justeringer er jo udtryk for, at det, forligskredsen blev enige om, ikke var godt nok, og hvis Dansk Folkeparti er det eneste parti, der tør sige, at det, vi blev enige om, ikke var godt nok, står det vel ikke for godt til med ærligheden hos de øvrige forligspartier.

Formanden:

Tak til hr. Martin Henriksen. Så er det fru Carina Christensen som ordfører.

Carina Christensen (KF):

Det lovforslag, vi behandler her, bygger i høj grad på anbefalingerne fra den følgegruppe, som undervisningsministeren har nedsat til at følge og vurdere implementeringen af den nye gymnasiereform.

Lad mig som udgangspunkt sige, at vi i Det Konservative Folkeparti er meget glade for det arbejde, som følgegruppen udfører. Det er i høj grad til gavn for vores politiske arbejde herinde og også for arbejdet i forligskredsen, og vi kan til fulde støtte lovforslaget og de forslag til ændringer af gymnasiereformen, der her lægges op til.

Med hensyn til stx får skolerne og ikke mindst skoleledelserne nu bedre mulighed for at løse de problemer, man har oplevet på grundforløbet med fagtrængsel og et u hensigtsmæssigt stort omfang af almen studieforberedelse, samt at eleverne møder mange forskellige lærere som følge af det store antal fag og kravene om fagligt samarbejde. Ændringerne vil forhåbentlig bidrage til at skabe mere ro i grundforløbet til glæde og gavn for eleverne. Vi er godt klar over, at reglerne i sig selv ikke er løsningen, men de foreslåede ændringer vil give ledelserne ude på skolerne bedre muligheder for at finde holdbare løsninger.

Vedrørende den ændring, der handler om, at skolerne nu får mulighed for at beslutte, at undervisningen i et eller flere af de fag, som eleverne har i samtlige 3 år, dvs. dansk, engelsk, histo-

rie og idræt, først begynder samtidig med studieretningsforløbet, hæfter vi os særlig ved, at forslaget ikke indebærer en ændring i fagenes ti-metal, men udelukkende vedrører fordelingen af timetallet. Eleverne får altså ikke færre timer i de fag.

Kl. 18.05

Vi støtter også, at også hhx- og htx-skolerne nu får mulighed for at udstrække studieområdets første del i op til 1 år, altså ud over grundforløbets længde, ligesom de nu også får frihed til selv at bestemme, om de vil påbegynde flere fag i grundforløbet.

Om gymnasiereformen bliver en succes, afhænger i høj grad af skoleledelserne landet over. Vi kan godt lovgive herindefra, men det er op til skoleledelserne at sikre, at målene for reformen nås. I Det Konservative Folkeparti har vi stor tiltro til, at skoleledelserne kan og vil løse den opgave, og vi kan således støtte lovforslaget.

Formanden:

Tak til fru Carina Christensen. Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre var særdeles tilfreds med de forhandlinger, vi havde, dengang vi lavede gymnasiereformen, også fordi det forarbejde, der gik forud, netop var et forsøg på et udviklingsarbejde, hvor man kunne finde ud af, hvad der var bæredygtigt, hvad der skulle gås videre med, og hvad vi gerne ville opnå.

Jeg tror, det dengang var en fælles indstilling hos forligspartierne, at det, vi gjorde med gymnasiereformen, var et forsøg på visionært og nytænkende at etablere en studieadgangsgivende eksamen med vægt på det studieforberedende. Det var det, vi gerne ville, og vi ville også gerne være sikre på, at de gymnasiale uddannelser havde den fokus, at vælger man en gymnasial uddannelse, har man også øjnene rettet mod en efterfølgende videregående uddannelse. Det mål synes vi er helt afgørende fortsat at stræbe imod.

Vi har ingen form for bondeanger over den reform, vi lavede, og vi synes, det er fantastisk inspirerende at iagttage, hvordan rektorer, ledelser, lærere og andre medarbejdere løser de selvfølgelig mange, mange problemer, der opstår i forbindelse med implementeringen af en så grundlæggende reform. Det er selvfølgelig ikke problemløst at lave en sådan reform, det er klart, men der bliver arbejdet godt ude på skolerne, og

derfor synes vi også, vi har den rigtige tilgang i forligskredsen. Når vi oplever, at der er problemer med reformen, bliver der lyttet – ikke kun til følgegruppen, men også til rektorer og andre, som har forslag til, hvad der kan gøres bedre.

Det Radikale Venstre synes, det er helt rigtigt, at skolerne får større frihed, og at den større frihed kan tilrettelægges sådan, at målsætningerne i reformen fastholdes, men at der også bliver mulighed for at tilrettelægge tingene mere hensigtsmæssigt. På den baggrund kan Det Radikale Venstre støtte lovforslaget.

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager. Så er det fru Anne Bastrup som ordfører.

Anne Bastrup (SF):

Da gymnasierne startede i august 2005, gik der jo ikke lang tid, før det så ud, som om vi straks skulle i gang med at revidere hele gymnasierereformen. Heldigvis gik det ikke så galt, heldigvis blev den nye undervisningsminister talt til fornuft, og heldigvis lykkedes det at få følgegruppen til at arbejde og komme med nogle i vore øjne fornuftige forslag. Derfor er det også en stor tilfredsstillelse for mig, når det af høringsvarene tydeligt fremgår, at alle er tilfredse, og at man fra ministeriets side stort set kun skal skrive knap en side for dels at give et resumé af, hvad de forskellige høringsberettigede har sagt, dels at sige, at der ikke er noget, der ikke imødekommes.

Det helt centrale er, at når man laver en reform af denne karakter – den er stor, den er anderledes, og folk skal arbejde på andre måder, end de er vant til – medfører det bøvlg og besvær og store administrative opgaver for ledelsen. Det, vi så bare må gå ud fra, er, at med denne revision af gymnasierereformen vil vi kunne se frem til en række år, hvor gymnasierne stille og roligt kan udvikle sig og give gymnasierereformen indhold, så derfor håber jeg meget, at den debat, vi har haft med Dansk Folkepartis ordfører, rent faktisk også har ført til, at man ikke rundtomkring på gymnasierne skal regne med, at Dansk Folkeparti vil lave hele reformen om, når der er gået 5 år.

Kl. 18.10

Jeg fik det indtryk, at Dansk Folkeparti ikke på noget tidspunkt har planer om at lave noget om uden for forligskredsen, og at det, Dansk Folkepartis ordfører kom til at sige, var en fejl. Derfor ser jeg frem til, at vi nu kan give gymna-

sierne ro til at få implementeret og udviklet reformen.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg har bare en enkelt kort bemærkning. Det kan godt være, at det ikke så meget er et spørgsmål, og jeg skal selvfølgelig læse referatet efterfølgende, men rent umiddelbart har jeg overhovedet ikke belæg for at trække nogen af mine udtalelser tilbage.

Fru Anne Bastrup sagde, at ude på gymnasierne kan man være ganske trygge ved, at Dansk Folkeparti selvfølgelig vil følge udviklingen, og at vi ud fra de input, vi får fra elever og lærere, som har med tingene at gøre i hverdagen, selvfølgelig vil tilstræbe at skabe relevante forbedringer, som kunne være relevante. Det er forhåbentlig en intention, som også resten af forligskredsen deler, og ønsker fru Anne Bastrup ikke også at gøre det så godt som overhovedet muligt for ikke kun gymnasierne, men også htx og hhx? Det er jo netop derfor, vi har valgt at følge følgegruppens forslag, netop fordi der har været nogle problemer og vi vil forsøge at rette op på de problemer. Kan fru Anne Bastrup ikke bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Vi havde jo for lidt siden en debat med flere aktører, der var noget optaget af det, hr. Martin Henriksen sagde i sin ordførertale, og på stort set alle spørgsmål til hr. Martin Henriksen om, hvorvidt Dansk Folkeparti var med i forliget eller ville lave noget om, eller om Dansk Folkeparti ville sætte en smoking gun for hovedet af undervisningsministeren, hvis han ikke rettede ind, var svarene afvisende.

Hr. Martin Henriksen endte, sådan som jeg forstod det, med at sige: Naturligvis er vi alle sammen indstillet på at forbedre i det omfang, det er muligt, men forliget står fast, og reformen skal gennemføres, og det er jo det, der er problemet. Hvis man rundtomkring på gymnasierne tror, at hvis man laver en frygtelig ballade og ikke kan finde ud af noget som helst, står man pludselig i en situation, hvor hr. Martin Henriksen endnu en gang har hørt, at der er problemer, og at der er nogle gymnasier, hvor ledelsen ikke kan klare det, så derfor er det bare vigtigt, at den vision, hr. Martin Henriksen kom til at skabe, bliver manet i jorden.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

I Dansk Folkeparti vil vi mægtig gerne styrke f.eks. de kulturbærende fag, som jeg også sagde, og den vision vil jeg i al ydmyghed tillade mig at bevare. Men kunne vi ikke få fru Anne Baastrup til at bekræfte – det er jo sådan set det, vi alle sammen gør ved at stemme for, men også gøre det med ord – at gymnasierformen ikke har været skruet korrekt sammen, og at det netop er derfor, vi følger de forslag, som følgegruppen er kommet med? Det er jo baggrunden for, at vi har debatten i dag. Det har ikke været godt nok, og derfor forsøger vi at gøre det bedre. Kan fru Anne Baastrup ikke bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Martin Henriksen siger lige præcis endnu en gang det, jeg refererede ham for at sige før. Hr. Martin Henriksen står bag forliget, hr. Martin Henriksen vil gerne være med til at forbedre de steder, hvor der er nogle åbenlyse problemer, men hr. Martin Henriksen vil ikke forlange, at undervisningsministeren skal gennemføre noget andet med Dansk Folkeparti, og det er jeg glad for. Det var simpelt hen et chok for mig at høre hr. Martin Henriksen trække Dansk Folkeparti ud af forliget, men jeg er da glad for, at hr. Martin Henriksen står bag forliget. Jeg er også glad for gymnasierformen, og jeg er tilfreds med de ændringer, vi har fået gennemført.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Det er egentlig nærmest et opklarende spørgsmål.

Jeg hæftede mig ved, at fru Anne Baastrup sagde i sin ordførertale, at nu giver vi gymnasierne ro. Nu har vi nedsat en følgegruppe, nu har vi lavet dette lovforslag, som vi vedtager med et bredt flertal, og nu giver vi gymnasierne ro til at implementere gymnasierformen.

Jeg håber, vi er enige om, at følgegruppen arbejder videre. Vi har fået en delrapport, men gruppen har jo allerede tilkendegivet, at den kommer med yderligere forslag til ændring af reformen, så jeg håber, vi er helt enige om, at vi ikke har afmeldt følgegruppen, men kommer til at forstyrre gymnasierne igen, fordi følgegruppen vil komme med yderligere anbefalinger.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Når jeg ønskede, at gymnasierne skulle have ro, var det på baggrund af undervisningsministerens udmeldinger i starten om, at gymnasierformen ikke duede. Så fik vi nedsat følgegruppen, så lød der nogle nye toner, og så fik vi fastholdt forliget.

Det er klart, at følgegruppen skal arbejde videre, men det, der er mit projekt, er bare at få slået fast, at forliget stadig hænger sammen, og at Dansk Folkeparti ikke er på vej ud. Selvfølgelig skal de hele tiden udvikle sig på gymnasierne, og selvfølgelig skal de hele tiden være opmærksomme, hvis der sker fejl, men det er bare vigtigt for mig, at man ikke rundtomkring på gymnasierne skal være bange for, at det hele eksploderer, så man skal starte forfra med noget helt andet om 5 år.

Kl. 18.15

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, bestræber jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Første behandling af lovforslag nr. L 186: Forslag til lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Af undervisningsministeren (Bertel Haarder). (FremSAT 29/3 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Troels Christensen (V):

Denne lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende er den næste konsekvens af kommunalreformen, som Folketinget skal tage stilling til.